

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Illés Levente ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Balla Árpád Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen, szerződés teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. szeptember 25. napján meghozott, 28.P.20.535/2008/6. számú ítélete ellen, az alperes részéről 7. és 9. sorszámok alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részeit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy térítsen meg az államnak 87.600 (nyolcvanhétezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes jogelőde a 'B' Kft. 2002. március 13-án lízingbe vette a 'D' Lízings Rt.-től az ... forgalmi rendszámú, 1995. évben gyártott ... típusú tehergépkocsit. A felperesi jogelőd az alperessel kötött casco biztosítási szerződést a járműre. A biztosítási szerződésben biztosítottként a 'D' Lízings Rt.-t jelölték meg, mert az a gépkocsi tulajdonjogát a lízingdíjak teljes kiegyenlítéséig fenntartotta. A tehergépkocsi 2003. augusztus 12-én megrongálódott. A felperesi jogelőd a gépkocsit 7.457.925 forint költséggel megjavította.

A 'D' Lízings Rt. 2004. február 16-án meghatalmazta a felperesi jogelődöt, hogy a javítási költségeknek megfelelő kártérítést az alperestől felvegye. 2004. augusztus 17-én a felperesi jogelőd az alperessel szembeni szóban forgó követelését a

felperesre engedményezte. 2006. február 3-án a 'D' Lízing Rt. az alpereshez címzett nyilatkozatot állított ki, miszerint a felperesi jogelőd a lízingszerződésből eredő kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett, ezért a casco biztosítási szerződésből eredő követelések a felperesi jogelődöt illetik.

A tehergépkocsi javítása nem volt gazdaságos. A balesetkori forgalmi értéke 9.125.000 forint, a maradványértéke 2.400.000 forintot tett volna ki.

A biztosítási szerződés szerint a biztosítottnak a kárból 20% önrészt kellett viselnie. A gépkocsi forgalmi értéke és maradványértéke különbözetének, 6.725.000 forintnak a 20%-os önrésszel csökkentett hányada 5.380.000 forint, és ez az az összeg, valamint annak 2003. október 10-től járó kamata, amit az alperesnek a biztosítási szerződés alapján meg kell térítenie. A felperes keresetében ennek a követelésnek a megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az elsőfokú bíróság az alperest a keresetnek megfelelően marasztalta.

A döntés indokolása szerint a lízingdíjak kiegyenlítésével a biztosítási szerződésből eredő igények jogosultja a felperesi jogelőd lett. A követelést tőle a felperes engedménnyel megszerezte. A Ptk. 553. § (1) bekezdése alapján ezért az alperest a kártérítési követelésben a felperes javára kellett marasztalni.

Az alperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását és a marasztalási összeg 3.920.000 forintra és kamataira történő leszállítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes jogelőde az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 32. § (1) bekezdés f) pontja alapján a gépkocsi vételárából az általános fogalmi adót visszaigényelhetette. Ezért csak a kár fogalmi adóval csökkentett része illeti meg és ezt a követelést engedményezhette a felperesre.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetést is vont le, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben és azokra ezúttal csak hivatkozik.

A fellebbezés kapcsán csak a következőkre mutat rá:

A Ptk. 553. § (1) és (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy „ha a biztosítási esemény bekövetkezik, a biztosító a szabályzatban megállapított időn belül köteles a szolgáltatását teljesíteni.

Ha a biztosítási összeg a vagyontárgy értékénél kisebb, a biztosító ellenkező megállapodás hiányában a kárt olyan arányban köteles megtéríteni, ahogy a biztosítási összeg a vagyontárgy értékéhez aránylik.”

A biztosított szolgáltatás a vagyontárgy biztosítás esetén kártérítés.

A felek a szerződésükben meghatározhatják a kár meghatározásának módját. Ennek hiányában a biztosított dolog megsemmisülése vagy oly mértékben való megrongálódása esetén, melyben a dolog kijavítása nem gazdaságos, a dolog biztosításkori forgalmi értékének megfelelő összegű pénzbeli kártérítésre köteles a

biztosító. Az, hogy a kártérítési összeg után a biztosított köteles-e valamilyen címen adót fizetni, illetve jogosult-e adó visszaigénylésre, a biztosítási jogviszonytól független adójogi kérdés. Az adó visszaigénylési lehetőség célja nem az, hogy a biztosító a szolgáltatási kötelezettsége alól részben mentesítse. A biztosítási szerződésben természetesen lehetséges olyan megállapodás, hogy a biztosító a biztosítási esemény folytán megsemmisült vagy javíthatatlanul megrongálódott dolog forgalmi értékének vagy újrabeszerzési költségének általános forgalmi adóval csökkentett összegével azonos kártérítésre legyen köteles. A perbeli esetben azonban a felek szerződése, illetve annak részévé vált alperesi casco biztosítási szabályzat ilyen kikötést nem tartalmaz.

Az alperes szabályzatának „szolgáltatás totálkár esetén címzésű 7.2.3. pontja azt tartalmazza, hogy „a kolónia a járműnek maradványértékkel (roncsértékével) csökkentett pótlási értékét téríti meg”. A fellebbezésben kifejtett jogi álláspont tehát nem csak a biztosítás és a kártérítés Ptk.-ban foglalt szabályaival, hanem az alperes szabályzatával is ellentétes.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési perköltségét és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket is megtéríteni.

Budapest, 2009. május 29.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró